Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 224 338 van 29 juli 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE**
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A.-S. ROGGHE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 9 oktober 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 13 oktober 2015 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 6 november 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(…)

A. Feitenrelaas
U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent een etnische Hazara en een aanhanger van de sjiitische geloofsleer.
Op 9 oktober 2015 kwam u in België aan waar u op 13 oktober 2015 een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).
Aanvankelijk verklaarde u dat u in 2010 vanuit Afghanistan naar het Pakistaanse Karachi trok om er handel en IT te gaan studeren. In de loop van 2015 keerde u naar Kunduz terug, waar u in augustus huwde met Lida. Omdat u als Ismaïlische sjiiet door de taliban als ongelovige werd beschouwd en daarom werd geviseerd, verliet u samen met uw echtgenote, ouders, broers en zussen Afghanistan op 10 september 2015. In Quetta geraakte u echter gescheiden van de rest van de familie. U verklaarde initieel sinds uw vertrek niets meer vernomen te hebben van uw familie en weet niet waar zij zich momenteel bevinden.
Op 26 oktober 2015 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er aan uw vermeende Afghaanse nationaliteit geen geloof kon worden gehecht. In het kader van uw beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) gaf u echter toe leugenachtige verklaringen te hebben afgelegd over uw verblijfplaatsen. U stelde dat u in werkelijkheid afkomstig was uit Puli Khomri in Baghlan en dat u niet vijf maar wel vijftien jaar in Pakistan had verbleven. Ook stelt u dat u en uw familie in werkelijkheid Afghanistan hebben verlaten omdat uw vader er commandant was bij de Afghaanse veiligheidsdiensten en in die hoedanigheid werd bedreigd en aangevallen door de taliban.
In het kader van uw beroepsprocedure legde u volgende documenten neer: foto's van uw vader; kopies van de Focus Humanitarian Assitance kaarten op naam van G.(…) N.(…) P.(…) N.(…), S.(…) P.(…) N.(…), T.(…) B.(…) P.(…) N.(…) en P.(…) N.(…) N.(…) M.(…); een UNHCR Asylum-seeker certificate op uw naam dd. 21.05.2013; kopie van UNHCR Asylum-seeker certificate op naam van N.(…), P.(…) N.(…) dd. 21.05.2013; een envelop.
Naar aanleiding van uw nieuwe verklaringen en uw nieuwe documenten werd de initiële beslissing van het CGVS ingetrokken.
U werd opnieuw gehoord op 09.01.2017. Tijdens en na dit gehoor legde u volgende documenten neer: uw "Secondary School Certificate Examination", dd. 10.07.2011; uw "Higher Secondary Certifciate ", dd. 04.05.2014; een certificaat van het AMI APEX Computer Instititute; twee certificaten van het Noorani Institute of Computer Technology; 4 Microsoft-certicaten met examenbewijzen; 2 certificaten van ABC; 4 studentenkaarten; uw taskara; de taskara van P.(…) N.(…); een Focus Humanitarian Assistance Departure Slip, waarop onder andere uw naam staat vermeld; een Pakistan Internation Human Rights Organisation registratieformulier op naam van P.(…) N.(…); een brief gericht aan de politie van Karachi vanwege P.(…) N.(…) met betrekking tot de verdwijning van G.(…) N.(…); een Pakistaans juridisch document (uitwijzingsbevel) dd. 28.06.2016; het bewijs van de Afghaanse dienstplicht van P.(…) N.(…); een envelop.
B. Motivering
Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.
Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt de Afghaanse nationaliteit te bezitten.
Allereerst moet worden gesteld dat u tijdens uw eerste interviews bij de DVZ en het CGVS totaal verzonnen verklaringen zou hebben afgelegd met betrekking tot uw werkelijke regio van herkomst, uw verblijfsduur in Pakistan en de werkelijke reden voor uw vertrek uit Afghanistan hetgeen de algemene geloofwaardigheid van uw beweringen ernstig ondermijnt. Er mag van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verklaring die u geeft voor het afleggen van deze leugenachtige verklaringen, namelijk dat u door bepaalde jongens werd aangeraden om te liegen over uw verblijf in Afghanistan, is daarom niet afdoende. Bovendien werd u in het kader van uw eerste interview bij het CGSV uitvoerig geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Afghanistan (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.11.2015, p. 17-18). U werd er vervolgens op gewezen dat het gegeven dat u langer in Pakistan zou hebben gewoond, in wezen geen probleem vormde voor uw dossier (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.11.2015, p. 19). U werd u bovendien de mogelijkheid gegeven om dit met uw advocaat te bespreken. Het gegeven dat u desondanks vasthield aan uw verklaringen uit Kunduz afkomstig te zijn en daar te zijn opgegroeid

en dat u pas naar aanleiding van de weigeringsbeslissing door het CGVS aangaf langer in Pakistan te hebben verbleven, brengt de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig in het gedrang.
Verder moet ook na uw bewering in werkelijkheid afkomstig te zijn uit Puli Khomri in de provincie Baghlan en dat u niet vijf maar wel vijftien jaar in Pakistan heeft verbleven, worden gesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw Afghaanse herkomst. U maakt immers niet aannemelijk als Afghaans in Pakistan te hebben verbleven.
Zo moet wat betreft de documenten die u voor de RvV en in het kader van uw tweede gehoor voor het CGVS neerlegde om aan te tonen dat u en uw familie als Afghaanse vluchtelingen geregistreerd stonden in Pakistan, worden vastgesteld dat deze onderlinge tegenstrijdigheden bevatten en daarnaast op bepaalde punten tegenstrijdig zijn met uw eigen verklaringen. Ten eerste wordt in verband met uw documenten opgemerkt dat het, in het licht van uw nieuwe verklaringen dat u van 2000 tot 2015 in Pakistan verbleef, vreemd is dat u geen enkel document neerlegt waaruit blijkt dat u voor maart 2013, de aanvangsdatum van het UNHCR-Asylum certificate, als Afghaans vluchteling in Pakistan geregistreerd stond (zie gehoorverslag CGVS dd. 09.01.2017, p. 4). Bovendien wordt opgemerkt dat de informatie op dit UNHCR-document tegenstrijdig is met uw verklaringen en de overige door u neergelegde documenten. Zo stelde u in het kader van uw eerste interview bij het CGVS dat u op 5 december 1996 geboren bent (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.11.2015, p. 3). In het kader van uw tweede interview voor het CGVS wijzigde u ook wat dit betreft uw verklaringen en stelde u niet te weten wanneer u geboren bent (zie gehoorverslag CGVS dd. 09.01.2017, p. 13). Op het UNHCR Asylum-certificate staat echter vermeld dat u op 01.01.1995 geboren bent. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat dit een schatting was van uw vader. Gevraagd waarom u tijdens uw eerste asielaanvraag dan wel een precieze geboortedatum gaf en zei dat u op 05.12.1996 was geboren, gaf u de niet-afdoende verklaring dat u verplicht was om het zo te zeggen en dat u dit voor uzelf verzonnen had (zie gehoorverslag CGVS dd. 09.01.2017, p. 13). Gelet op het feit dat u in Pakistan hoogopgeleid was en gelet op het feit dat dit UNHCR document tot 02.04.2015 werd verlengd, is het vreemd dat u bij uw interview op 20.11.2015 verklaarde op 05.12.1996, en niet op 01.01.1995 te zijn geboren. Bovendien zijn zowel de door u vermelde geboortedatum als de geboortedatum op het UNHCR-document tegenstrijdig met uw middelbare schoolcertificaat, waarop vermeld staat dat u op 05.01.1994 geboren bent. Bovendien vermeldt dit UNHCR-document Pul-i Khomri in Baghlan als uw geboorteplaats. In dit verband werd hierboven reeds gesteld dat u geen afdoende verklaring kon bieden waarom u in het kader van uw eerste interview bij het CGVS nog beweerde in Char Taq in Kunduz te zijn geboren (zie supra). Bovendien staat op de door u neergelegde taskara vermeld dat u in Wado geboren bent. Deze taskara werd volgens de informatie die erop vermeld staat, afgegeven in Wado in het district Tala Wa Barfak, maar op het document van de Pakistan Intenational Human Rights Organization staat vermeld dat de originele verblijfplaats van P.(…) N.(…), uw vermeende vader, Wado in Doshi district is.
Wat betreft de Focus Humanitarian Assistance- kaarten op naam van G.(…) N.(…), S.(…), T.(…) B.(…) en P.(…) N.(…), wordt opgemerkt dat deze kaarten geen bewijs vormen dat u als Afghaanse vluchteling geregistreerd werd. Ten eerste wordt in dit verband opgemerkt dat het kopieën betreft, waarvan de bewijswaarde sowieso heel gering is. Overigens is het vreemd dat u de originelen van deze documenten niet kunt neerleggen, hoewel deze kaarten al sinds maart 2003 vervallen zijn. Daarenboven wordt opgemerkt dat geen enkele van de door u neergelegde kopieën van Focus Humanitarian Assistance-kaarten op uw naam staat. Gevraagd waarom u geen enkele kaart op uw naam kan voorleggen, stelde u dat u ze verloor toen u zich aan het ABC-instituut ging inschrijven (zie gehoorverslag CGVS dd. 09.01.2017, p.9). Uit de door u neergelegde certificaten van het ABC-instituut kan echter worden afgeleid dat u aan dit instituut twee opleidingen volgde, één die in oktober 2010 begon en één die in februari 2011 begon. Het is dan ook bijzonder vreemd dat u zich met uw Focus-kaart die in maart 2003 zou zijn vervallen voor deze opleiding zou inschrijven. Ook wat betreft deze kaarten dient te worden opgemerkt dat Focus Humanitarian Assistance een organisatie is die verbonden is aan het Ismaïlitische Aga Khan- netwerk en die zich bezig houdt met het verschaffen van hulp aan mensen in nood. Hoewel deze organisatie zich sinds het midden van de jaren '90 in Pakistan ook bezig hield met het begeleiden van de terugkeer van Afghaanse vluchtelingen vanuit Pakistan naar Afghanistan, had deze organisatie daarnaast nog vele andere hulptaken in Pakistan. Uit de kaarten die u neerlegt kan niet worden afgeleid dat de personen die op de kaarten werden vermeld, geregistreerd werden als Afghaanse vluchtelingen, omdat deze documenten geen informatie bevatten over nationaliteit of geboorteplaats. Ook op het Focus Humanitarian Assistance Departure Slip-document staan geen nationaliteit of geboorteplaatsen vermeld.
Wat betreft het document gericht aan de politie van Karachi, wordt opgemerkt dat het vreemd en ongeloofwaardig is dat u de verdwijning van uw zus G.(…) N.(…) niet al tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS zou hebben vermeld. Daarenboven wordt opgemerkt dat dit document geen enkele verwijzing bevat naar uw nationaliteit of geboorteplaats of naar die van uw vermeende familieleden. Wat betreft het Pakistaanse gerechtelijke document wordt opgemerkt dat het een kopie betreft, waarvan de bewijswaarde sowieso heel gering is. Bovendien bevat het document tal van spel-, grammaticale en syntactische fouten

tegen het Engels (plolice, from perusal of notification […] Islamabad shows that, the accused bock is not attracted). Aangezien Engels tot voor kort de officiële taal was in Pakistan, is het opvallend dat dit officiële document dergelijke flagrante taalfouten bevat die de inhoud voor een groot deel onverstaanbaar maken.
Wat betreft de middelbare schoolcertificaten, de studentenkaarten, de certificaten van AMI APEX computer institute, ABC en het Noorani Institute of Computer Technology en de diverse Microsoft certifcaten en examenbewijzen, wordt opgemerkt dat deze documenten enkel aantonen dat u in Pakistan een middelbare opleiding genoot en vervolgens verschillende vervolgopleidingen volgde, hetgeen in deze beslissing niet ter discussie staat. Geen van deze documenten vermelden uw nationaliteit of geboorteplaats.
In verband met de Afghaanse documenten (uw taskara; de taskara van P.(…) N.(…); het militaire document van P.(…) N.(…) die u neerlegt, moet vervolgens worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse "officiële" documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. In verband met de door u neergelegde taskara wordt opgemerkt dat het vreemd is dat u uw taskara op weg naar Europa verloor (zie gehoorverslag CGVS dd. 22.10.2015, p. 6). Bovendien legde u vreemde verklaringen af over hoe u deze taskara verkreeg. Zo stelde u dat uw moeder op haar eentje van Pakistan naar Tala Wa Barfak reisde in 2013 om deze taskara in uw naam aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS dd. 09.01.2017, p. 8-9). Gevraagd of het geen probleem was dat ze alleen reisde, stelde u vreemd genoeg dat ze als vrouw alleen kon reizen en niet zou worden lastig gevallen (zie gehoorverslag CGVS dd. 09.01.2017, p. 9). Het is echter niet geloofwaardig dat zij als vrouw deze reis, die heen en terug meer dan 2200 kilometer in beslag neemt, in haar eentje zou hebben ondernomen.
Op basis van voorgaande vaststellingen moet er worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake de omstandigheden waarin u in Pakistan verbleef.
Verder moet worden vastgesteld dat u de Afghaanse kalender niet kent. U verklaart zelf geen kennis te hebben van de e Afghaanse kalender (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.11.2015, p. 8). Hoewel uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat uw wel over enige noties beschikt met betrekking tot de in Afghanistan gangbare kalender moet toch worden vastgesteld dat deze onaannemelijk beperkt is. Zo stelt u, gevraagd naar de maand waarin u in Kunduz verbleef, dat dit in de maand assad van 1994 was (zie gehoorverslag CGVS dd. 09.01.2017, p. 4). Volgens de Afghaanse jaartelling leven we vandaag echter pas in het jaar 1396. Toen u gevraagd werd of u wel degelijk 1994 bedoelde, antwoordde u bevestigend. Ook is het vreemd dat u de namen van de wintermaanden volgens de Afghaanse kalender niet kent en dat u zelfs de naam van de eerste maand van het Afghaanse jaar schuldig moet blijven (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.11.2015, p. 14). Zelfs al hebt u het grootste deel van uw leven in Pakistan doorgebracht, dan nog mag er redelijkerwijze worden verwacht dat u een betere kennis hebt van de kalender in Afghanistan aangezien u in Pakistan opgroeide bij uw Afghaanse familie, u in Afghanistan ging huwen en uw echtgenote, met wie u nog dagelijks contact hebt, op heden in Afghanistan verblijft (zie gehoorverslag CGVS dd. 09.01.2017, p. 4-5).
Ook is het, in het licht van uw verklaringen dat uw echtgenote zich momenteel nog in Afghanistan bevindt en u en uw familie uit Afghanistan afkomstig zijn, uitermate vreemd dat u verklaart geen informatie te hebben over de Ismaili in Afghanistan, maar wel over de Ismaïli in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.11.2015, p. 15). Uit de rest van uw verklaringen blijkt ook dat u inderdaad weinig kennis heeft over de Ismaïli in Afghanistan, hoewel u tijdens uw eerste interview voor het CGVS nog verklaarde dat u en uw familie Afghanistan moesten verlaten net omdat jullie als Ismaïli werden vervolgd in Afghanistan (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.11.2015, p. 9). Zo weet u niet waar in Afghanistan de meeste aanhangers van het Ismaïli-geloof wonen (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.11.2015, p. 15). Ook stelt u dat er zich in Kunduz geen jamaatkhane zou bevinden, terwijl uit de ons voorhanden informatie blijkt dat er in Khanabad, de plaats waar uw moeder geboren is en uw vader opgroeide, met uw moeder huwde en tot de komst van de taliban verbleef, wel degelijk een jamaatkhane is (zie gehoorverslag CGVS dd. 09.01.2017, p. 3 en 11). Aangezien u stelde in 2014 nog een maand in Kunduz te hebben verbleven en aangezien uw echtgenote zich daar momenteel nog bevindt, mag er redelijkerwijze worden verondersteld dat u hiervan op de hoogte bent.
Wat betreft de reden voor het initiële vertrek van u en uw familie uit Afghanistan is het bovendien zeer vreemd en ongeloofwaardig dat u ook wat dit betreft tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen hebt afgelegd. Zo stelde u in het kader van uw tweede gehoor voor het CGVS dat uw vader een commandant was van een garnizoen in Puli-Khomri en dat hij in die hoedanigheid werd bedreigd door de taliban, die eisten dat hij zou stoppen met zijn werk en hem uiteindelijk ook beschoten omdat hij dit niet deed (zie gehoorverslag CGVS dd. 09.01.2017, p. 5). Noch tijdens uw interview voor de DVZ, noch tijdens uw eerste interview voor het CGVS hebt u echter aangegeven dat uw vader commandant was en dat dit de reden

was waarom uw familie door de taliban werd bedreigd. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat uw hele verhaal gelogen was omdat het door iemand anders werd verzonnen, is niet afdoende aangezien u het feit dat uw vader werd beschoten wel degelijk vermeldde tijdens uw eerste interview bij de DVZ en het CGVS (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 22.10.2015, p. 5 en zie gehoorverslag CGVS dd. 20.11.2015, p. 9). Voor de DVZ verklaarde u echter dat de taliban uw vader beschoot omdat hij zich weigerde bij hen aan te sluiten en voor het CGVS verklaarde u de eerste keer dan weer dat hij werd beschoten omdat jullie door de taliban als ongelovigen werden beschouwd omdat jullie Ismaïli zijn. Bovendien stelde u in het kader van uw tweede interview dat uw vader in 2000 door de taliban in Afghanistan werd beschoten, maar verklaarde u in het kader van uw eerste interview voor het CGVS nog dat dit in 2002 gebeurde, toen u volgens de verklaringen die u in het kader van uw tweede interview aflegde, al in Pakistan verbleef (zie gehoorverslag CGVS dd. 09.01.2017, p. 4 en 6-7 en zie gehoorverslag CGVS dd. 20.11.2015, p.9). Het feit dat u doorheen uw verschillende interviews tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over het tijdstip waarop en de reden waarom uw vader werd beschoten, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien wordt opgemerkt dat er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat, indien uw vader inderdaad de hoge rang van commandant bij de Afghaanse veiligheidsdiensten had, u dit zou hebben vermeld bij uw eerste interview. In verband met het document dat u neerlegt met betreffende de militaire dienst van uw vader in Afghanistan, wordt bovendien opgemerkt dat uit dit document enkel blijkt dat de in het document vermelde P.(…) N.(…) de rang van "satunkai" had, een lage rang binnen de Afghaanse veiligheidsdiensten die gelijk staat met bewaker of iemand die patrouilles uitvoert. Bovendien blijkt uit dit document dat deze man nooit deelnam aan gevechten tijdens zijn militaire dienst. Ten slotte wordt opgemerkt dat P.(…) N.(…) zijn militaire dienst afrondde op 01.07.1357, of 23.09.1978 volgens de Gregoriaanse kalender. Uit dit document kan dan ook bezwaarlijk worden afgeleid dat u met uw familie Afghanistan moest ontvluchten omdat uw vader als commandant voor de Afghaanse veiligheidsdiensten door de taliban werd vervolgd en beschoten. Indien uw vader sindsdien nog als commandant hebben gewerkt, is het vreemd dat u als bewijs daarvan geen documenten kan neerleggen. Wat betreft de foto's van de verwondingen van uw vader moet worden opgemerkt dat uit deze foto niet kan worden afgeleid wie de afgebeelde persoon is en wat zijn band met u is, noch wat de aard van de afgebeelde verwondingen is en wat ze heeft veroorzaakt.

Uit het bovenstaande dient te worden afgeleid dat er doorheen uw beide interviews voor het CGVS niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u de Afghaanse nationaliteit bezit.

Wat betreft de door u neergelegde documenten moet nog worden gesteld dat deze niet van aard zijn om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Documenten hebben immers enkel het vermogen om een geloofwaardig relaas te ondersteunen. Op zichzelf volstaan zij niet om geloofwaardigheid te verschaffen aan uw relaas. Wat betreft de door u neergelegde enveloppen moet nog worden toegevoegd dat deze enkel aantonen dat u vanuit Afghanistan en Pakistan post ontving. Er kan echter geen enkele informatie uit worden afgeleid met betrekking tot nationaliteit.

Uit het geheel van bovenstaande argumenten blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

Gezien uw bedrieglijke verklaringen omtrent uw nationaliteit, brengt u geen elementen aan die een nood aan bescherming doen vermoeden. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u uw Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt en dat het dan ook niet aangewezen is dat u naar dat land zou worden teruggeleid.

(…)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/2 tot en met 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het redelijkheids- en

het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker is van oordeel dat het argument van de commissaris-generaal inzake de leugenachtige verklaringen en tegenstrijdigheden niet wettelijk toelaatbaar is. Hij had immers naar aanleiding van de eerste beslissing van de commissaris-generaal toegegeven dat hij gelogen had ingevolge slechte voorlichting en verzoeker heeft naderhand nieuwe documenten neergelegd om zijn identiteit, zijn verblijfplaats en zijn familie aan te tonen.

De eerste beslissing werd op 4 februari 2016 ingetrokken waardoor de commissaris-generaal zich volgens verzoeker niet meer kan baseren op de verklaringen van verzoeker tijdens het eerste gehoor.

Ook in verband met zijn geboortedatum geeft verzoeker aan dat hij heeft gelogen en een approximatieve datum gegeven omdat hij dacht dat het nodig was om een precieze datum op te geven. Verzoeker geeft aan dat hij niet precies weet wanneer hij geboren is, maar dat zijn vader hem verteld had dat hij tijdens de oorlog geboren is en dat zijn taskara vermeldt dat hij in 1391 18 jaar oud is, waardoor hij in 1994 of 1995 geboren is. Verzoeker wijst erop dat de documenten van UNHCR de datum van 1 januari 1995 vermelden, dezelfde geboorteperiode als de taskara. Verzoeker besluit dat zijn verklaringen logisch zijn en overeenstemmen met de neergelegde documenten.

Betreffende de kaarten van '*Focus Humanitarian Assistance'* stipt verzoeker aan dat de commissaris-generaal opmerkt dat het enkel om afschriften gaat en dat er geen enkele kaart op naam van verzoeker is, dat de commissaris-generaal zich afvraagt hoe verzoeker zich bij het *ABC Institute* heeft kunnen inschrijven zonder kaart en tenslotte stelt dat deze geen bewijs vormen van nationaliteit of geboorteplaats. In zijn middel stelt verzoeker dat hij bij zijn inschrijving bij het *ABC Institute* de kaart van zijn vader heeft getoond en dat het geen probleem was dat deze reeds verstreken was omdat de maandelijkse betaling van 1000 Pakistani veel belangrijker was dan geldige documenten. Verzoeker bevestigt voorts dat de kaarten de nationaliteit of de verblijfplaats van de personen niet aanduiden, maar stelt dat de UNHCR-attesten die hem betreffen de nationaliteit en de verblijfplaats bewijzen.

Met betrekking tot zijn onwetendheid over de Afghaanse kalender oppert verzoeker dat hij in Pakistan heeft gewoond en de Afghaanse kalender niet gebruikt en deze dus ook niet kent omdat in Pakistan de westerse kalender wordt gebruikt.

Ook aangaande de redenen voor zijn vertrek wijst verzoeker erop dat in de beslissing wordt verwezen naar het eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij hij herhaalt dat hij had gelogen. Volgens verzoeker is het niet aanvaardbaar dat de commissaris-generaal zich hierop baseert. Naar het oordeel van verzoeker diende de commissaris-generaal zich exclusief te baseren op het gehoor van 9 januari 2017 en op de nieuwe stukken. Verzoeker stelt dat de *protection officer* geen vragen heeft gesteld over de vervolgingen, zoals door de raadsman werd onderlijnd, en steeds heeft aangedrongen op het feit dat verzoeker oorspronkelijk gelogen had. Daarom voert verzoeker aan dat het dossier niet nauwkeurig werd onderzocht. Verzoeker beweert dat hij twee keer een kopie van het dossier heeft gevraagd, maar dit niet heeft verkregen waardoor hij de pagina's van het gehoor niet kan vermelden.

In subsidiaire orde, zo stelt verzoeker, meent verzoeker op basis van zijn relaas in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming omwille van de situatie in Pakistan en Afghanistan. Verzoeker stelt te vrezen voor zijn veiligheid en fysieke integriteit en meent dat de veiligheidssituatie alles behalve stabiel is. Verzoeker beweert dat de situatie in Afghanistan sedert 2015 onophoudelijk verslechterd is en haalt informatie aan van de Verenigde Naties, Amnesty International en 'SIGAR' van 2016 en 2017 die wijzen op een verhoogd aantal veiligheidsincidenten.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker een kopie toe van zijn aanvraag om een afschrift van het administratief dossier te ontvangen (Verzoekschrift, bijlage 3).

2.2.2. Voor het overige voegen de partijen geen nieuwe documenten toe.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"*a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt erop gewezen dat het de taak is van de asielinstanties om de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit heeft. De commissaris-generaal stelde vast dat verzoeker zijn Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de beslissing wordt gesteld dat verzoeker bij zijn eerste interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal totaal verzonnen verklaringen heeft afgelegd betreffende zijn werkelijke regio van herkomst, zijn verblijfsduur in Pakistan en de redenen voor zijn vertrek. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht en dat het volharden in de leugenachtige verklaringen over zijn herkomst uit Kunduz, zelfs na confrontatie, ernstig afbreuk doet aan de algehele geloofwaardigheid van verzoeker.

Voorts stelt de commissaris-generaal vast dat ook de bewering van verzoeker, dat hij afkomstig is uit de provincie Baghlan in Afghanistan, niet geloofwaardig is en dat zijn ganse herkomst uit Afghanistan en het verblijf als Afghaan in Pakistan wordt betwist.

Met betrekking tot de neergelegde documenten, waarmee verzoeker tracht aan te tonen dat hij en zijn familie als Afghaanse vluchtelingen geregistreerd waren in Pakistan, wordt in de beslissing opgemerkt dat deze onderlinge tegenstrijdigheden bevatten. Verzoeker verklaarde dat hij van 2000 tot 2015 in Pakistan verbleef, maar hij legt geen enkel document voor waaruit blijkt dat hij vóór maart 2013 als Afghaans vluchteling in Pakistan geregistreerd stond. Bovendien stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker verklaarde niet te weten wanneer hij geboren is, terwijl op het neergelegde UNHCR *Asylum certificate* vermeld is dat hij op 1 januari 1995 geboren is. De vermelde datum, zo vervolgt de commissaris-generaal, stemt niet overeen met de verklaringen van verzoeker en evenmin met zijn middelbare schoolcertificaat. Bovendien wordt op het UNHCR een geboorteplaats vermeld die verschilt van verzoekers eerdere verklaringen en van de vermeldingen op de neergelegde taskara.

Daarnaast wordt in verband met de neergelegde '*Focus Humanitarian Assistance'*-kaarten opgemerkt dat deze geen bewijs vormen van het feit dat verzoeker in Pakistan als Afghaanse vluchteling geregistreerd werd omdat dit kopieën zijn en geen enkele van de kaarten op verzoekers naam staan. Verzoeker beweerde dat hij de kaart verloor toen hij zich aan het ABC instituut ging inschrijven, hoewel het vreemd is dat verzoeker een kaart die in 2003 verviel zou hebben gebruikt bij zijn inschrijvingen voor een opleiding die in 2010 en 2011 begon. Bovendien, zo wordt door de commissaris-generaal opgemerkt, kan uit deze kaarten niet worden afgeleid dat verzoeker als Afghaanse vluchteling werd geregistreerd in Pakistan aangezien *Focus Humanitarian Assistance* gelinkt is aan het Ismaïlitische Aga Khan-netwerk dat nog vele andere vormen van hulpverlening biedt dan enkel de begeleiding van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Tevens merkt de commissaris-generaal op dat de kaarten geen informatie bevatten betreffende de nationaliteit of de geboorteplaats.

Naar aanleiding van het neergelegde document, gericht aan de politie van Karachi, wordt in de beslissing gesteld dat het vreemd en ongeloofwaardig is dat verzoeker de verdwijning van zijn zus niet bij zijn eerste asielaanvraag had vermeld. Daarnaast bevat dit stuk geen verwijzing naar verzoekers nationaliteit of geboorteplaats, zo merkt de commissaris-generaal op, en betreft het Pakistaanse gerechtelijk document een kopie met beperkte bewijswaarde dat ook tal van spel-, grammaticale en syntactische fouten bevat tegen het Engels, terwijl het Engels tot voor kort een officiële taal was in Pakistan.

Inzake de middelbare schoolcertificaten, studentenkaarten, certificaten van AMI APEX *computer institute*, ABC, *Noorani Institute of Computer Technology* en diverse Microsoft certificaten wordt in de beslissing gesteld dat deze stukken bewijzen dat verzoeker een middelbare opleiding en vervolgopleidingen genoot, hetgeen niet ter discussie staat.

Met betrekking tot de neergelegde Afghaanse documenten wijst de commissaris-generaal op de landeninformatie waaruit blijkt dat vele Afghaanse documenten worden nagemaakt waardoor de bewijswaarde van deze stukken relatief is. Bovendien zijn de verklaringen van verzoeker over de wijze waarop zijn moeder dit document zou hebben bekomen helemaal niet geloofwaardig.

Op basis van zijn vaststellingen concludeert de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden waarop verzoeker in Pakistan verbleef.

De commissaris-generaal stelt ook vast dat verzoeker de Afghaanse kalender niet kent omdat hij hierover een aantal vreemde verklaringen aflegt. Er mag, zo wordt gesteld, van verzoeker een betere kennis worden verwacht, aangezien hij in Afghanistan ging huwen en zijn echtgenote op heden in Afghanistan zou verblijven. Het is eveneens bevreemdend dat verzoeker geen informatie heeft over de situatie van de Ismaïli in Afghanistan en niet weet waar de aanhangers van het Ismaïli-geloof wonen, hoewel hij verklaarde dat zijn familie Afghanistan diende te verlaten omdat Ismaïli er worden vervolgd. Tevens bleek verzoeker niet op de hoogte van de aanwezigheid van een jamaatkhane in Kunduz, hoewel er in de geboorteplaats van zijn moeder, waar hij tot de komst van de taliban verbleef, een jamaatkhane is.

In de beslissing wordt ook gewezen op de leugenachtige verklaringen van verzoeker over de redenen waarom zijn familie uit Afghanistan is vertrokken. Verzoeker koppelde het vertrek uit Afghanistan bij zijn tweede gehoor bij het commissariaat-generaal aan het werk van zijn vader als commandant, terwijl hij dit later koppelde aan de weigering van zijn vader om de taliban te vervoegen en dit ook koppelde aan het gegeven dat zij als ongelovigen werden beschouwd omdat zij Ismaïli zijn. De documenten die verzoeker neerlegt over de militaire dienst van zijn vader in Afghanistan blijken bovendien zijn verklaringen niet te ondersteunen. Bijkomend merkt de commissaris-generaal op dat uit de neergelegde foto's van de verwondingen van zijn vader niet kan worden afgeleid wie de afgebeelde persoon is, noch wat de aard van de verwondingen is en wat deze heeft veroorzaakt.

De commissaris-generaal concludeert dat verzoeker zijn Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk maakt, doordat geen elementen worden aangereikt die een nood aan bescherming doen vermoeden waardoor verzoeker niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, noch voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5.2. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing.

2.5.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.5.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (*cf.* RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.5.5. De materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Bovendien moet de overheid de gegevens die in rechte en in feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen (RvS 18 december 2013, nr. 225.875).

2.5.6. Verzoeker voert onder andere de schending aan van de artikelen 48/2 tot 48/5 van de vreemdelingenwet en van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag. In artikel 48/3, §1, van de vreemdelingenwet wordt bepaald dat "*(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967*". Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (*cf*. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.7. Zowel voor de erkenning als vluchteling overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag, als voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het van cruciaal belang om met zekerheid het 'land van herkomst' van de asielzoeker vast te stellen, gelet op de rol van internationale bescherming als surrogaat voor de bescherming die desgevallend door de nationale overheid zou kunnen worden verstrekt.

Overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) kan van een asielzoeker worden verlangd dat hij alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk aanreikt. Deze elementen hebben onder ander betrekking op zijn identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

2.5.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker initieel verklaarde een etnische Hazara van Afghaanse nationaliteit te zijn, geboren op 5 december 1996 (zonder de datum volgens de Afghaanse kalender te kunnen preciseren) in Char Taq in het district Khanabad in de provincie Kunduz en dat hij van 2010 tot 2015 in Karachi in Pakistan verbleef om te studeren (AD, stuk 22, Verklaring DVZ, 22 oktober 2015, persoonsgegevens + stuk 23, inschrijvingsformulier, 13 oktober 2015). Hij beweerde Afghanistan te hebben verlaten omwille van de houding van de taliban in Kunduz ten aanzien van sjiitische Ismaïlieten (AD, stuk 22, Vragenlijst CGVS, vraag 5).

Verzoeker legde aanvankelijk in het kader van zijn asielaanvraag geen enkel document voor betreffende de elementen uit artikel 4 van richtlijn 2011/95/EU. Hij verklaarde tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij geen documenten had, behoudens een *Microsoft Certificate of Excellence* waarvan hij een foto op zijn gsm had (AD, stuk 15, gehoorverslag CGVS I, 20 november 2015, p. 6-7).

Aan zijn beroepsverzoekschrift bij de Raad van 13 januari 2016 (gekend onder rolnummer RvV 183 969) voegde verzoeker een reeks documenten toe: foto's van zijn vader, kopies van de *Focus Humanitarian Assitance* kaarten op naam van G.(…) N.(…) P.(…) N.(…), S.(…) P.(…) N.(…), T.(…) B.(…) P.(…) N.(…) en P.(…) N.(…) N.(…) M.(…), een UNHCR *Asylum-seeker certificate* op verzoekers naam *d.d.* 21.05.2013 en een kopie van UNHCR *Asylum-seeker certificate* op naam van N.(…), P.(…) N.(…) *d.d.* 21.05.2013. Op 4 februari 2016 ging de commissaris-generaal over tot de intrekking van een eerdere beslissing op basis van deze nieuwe stukken.

Bij zijn nieuwe gehoor van 9 januari 2017 legde verzoeker volgende documenten neer: een *"Secondary School Certificate Examination" d.d.* 10.07.2011, een *"Higher Secondary Certifciate" d.d.* 04.05.2014, een certificaat van het AMI APEX *Computer Institute*, twee certificaten van het *Noorani Institute of Computer Technology*, 4 Microsoft-certificaten met examenbewijzen, 2 certificaten van ABC, 4 studentenkaarten, verzoekers taskara, de taskara van P.(…) N.(…), een *Focus Humanitarian Assistance Departure Slip*, waarop onder andere verzoekers naam staat vermeld, een *Pakistan International Human Rights Organisation* registratieformulier op naam van P.(…) N.(…), een brief gericht aan de politie van Karachi vanwege P.(…) N.(…) met betrekking tot de verdwijning van G.(…) N.(…), een Pakistaans juridisch document (uitwijzingsbevel) *d.d.* 28.06.2016 en het bewijs van de Afghaanse dienstplicht van P.(…) N.(…).

Tijdens zijn laagste gehoor verklaarde verzoeker: *"(…) alles van mijn case was gelogen"* (AD, stuk 6, gehoorverslag CGVS II, 9 januari 2017, p. 5). Verzoeker stelde toen dat hij geboren was in Baghlan (p. 3) en dat hij heel zijn leven in Pakistan heeft gewoond (*Ibid*.).

2.5.9. De Raad stelt vast dat het determinerend motief van de bestreden beslissing erin bestaat dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt *"de Afghaanse nationaliteit te bezitten".* De commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoekers beweringen inzake zijn Afghaanse herkomst, noch aan zijn bewering als Afghaans vluchteling in Pakistan te hebben verbleven.

2.5.10. In zijn middel oppert verzoeker dat de argumentatie van de commissaris-generaal niet wettelijk toelaatbaar zou zijn. Het gegeven dat verzoeker leugenachtige verklaringen heeft afgelegd en dat de beslissing werd ingetrokken na de neerlegging van nieuwe stukken, betekent niet dat de commissaris-generaal met de eerder afgelegde verklaringen niet langer rekening zou mogen houden bij de beoordeling van de algehele geloofwaardigheid van verzoeker. De bewijsstukken betreffende zijn schoolcarrière en de documenten van hulpverleningsinstanties van hemzelf en zijn familieleden bieden geen uitsluitsel over verzoekers actuele nationaliteit(en). Aangezien verzoeker nooit duidelijke en betrouwbare bewijsstukken heeft neergelegd betreffende zijn herkomst en land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, kon de commissaris-generaal zijn beoordeling slechts baseren op verzoekers verklaringen.

2.5.11. In zijn middel bevestigt verzoeker dat de neergelegde kaarten van '*Focus Humanitarian Assistance*' van zijn gezinsleden geen informatie bevatten over de nationaliteit of de geboorteplaats van de houders ervan (AD, stuk 20, Documenten, *Focus Humanitarian Assistance*-kaarten). Uit het administratief dossier blijkt dat het UNHCR-*Asylum seeker* certificaat van 21 mei 2013 en de taskara de enige stukken zijn die op verzoeker zelf betrekking hebben en die indicaties kunnen bevatten over zijn werkelijke herkomst (*Ibid*., UNHCR certificaat en taskara).

De bewijswaarde van deze stukken wordt echter volledig ondermijnd omdat beide documenten onderling tegenstrijdige informatie bevatten en geen van beide documenten verzoekers initiële verklaringen ondersteunen dat hij in Char Taq in Kunduz geboren zou zijn. Op het UNHCR-*Asylum certificate* staat immers vermeld dat verzoeker in *"Pul Khumri Baghlaan"* geboren is, terwijl de taskara Wado als geboorteplaats vermeldt. Uit de door de commissaris-generaal aangeleverde landeninformatie blijkt bovendien dat Afghaanse taskara slechts zeer beperkte bewijswaarde hebben bij het vaststellen van de persoonsgegevens van een Afghaanse asielzoeker en dat er documentvervalsers aan het werk zijn in Peshawar, Quetta en Karachi in Pakistan (AD, stuk 21, Landeninformatie, 'COI Focus Afghanistan, Corruptie en valse documenten', 27 juni 2013, p. 14-16). De verklaring van verzoeker dat zijn moeder in 2013 alleen vanuit Pakistan zou zijn afgereisd naar Afghanistan om de taskara in Tala Wa Barfak op te halen, is volslagen ongeloofwaardig (AD, stuk 6, gehoorverslag CGVS II, 9 januari 2017, p. 8-9). Verzoeker weerlegt de bevindingen van de commissaris-generaal niet in zijn middel waardoor de neergelegde bewijsstukken onmogelijk als een bewijs van zijn herkomst beschouwd kunnen worden.

2.5.12. Waar verzoeker in zijn middel ingaat op zijn uiteenlopende verklaringen inzake zijn geboortedatum, merkt de Raad op dat dit slechts een bijkomend motief uitmaakt, aangezien de exacte geboortedatum van verzoeker geen uitsluitstel biedt over zijn actuele nationaliteit.

Verzoeker is van oordeel dat zijn verklaringen 'logisch' zijn en overeenstemmen met de neergelegde stukken (taskara en UNHCR-documenten). Het is evenwel eerder onlogisch dat verzoeker thans in zijn middel aangeeft dat hij niet precies weet wanneer hij geboren is, terwijl hij ter gelegenheid van zijn asielaanvraag een zeer nauwkeurige datum opgaf (05/12/1996). Nog merkwaardiger is dat hij deze datum opgaf volgens de Gregoriaanse kalender, maar niet in staat bleek zijn geboortedatum volgens de Afghaanse kalender weer te geven (AD, stuk 23, inschrijvingsformulier, 13 oktober 2015; AD, stuk 21 Landeninformatie, uitleg Afghaanse kalenders).

2.5.13. In zijn middel oppert verzoeker dat hij in Pakistan heeft gewoond en daarom de Afghaanse kalender niet gebruikt en niet kent. Het is echter uiterst bevreemdend dat verzoeker, die relatief hoogopgeleid is, afstamt uit Afghaanse ouders en beweert gehuwd te zijn met een Afghaanse vrouw, die actueel nog in Kunduz woont en waarmee hij dagelijks contact zou hebben (AD, stuk 6, gehoorverslag CGVS II, 9 januari 2017, p. 4-5), niet beter op de hoogte is van de Afghaanse kalender.

2.5.14. Hoewel verzoeker in zijn middel het tegendeel beweert, kreeg hij tijdens het laatste gehoor van de *protection officer* wel degelijk de gelegenheid om *"zo specifiek en gedetailleerd mogelijk"* de werkelijke motieven van zijn verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten (AD, stuk 6, gehoorverslag

CGVS II, 9 januari 2017, p. 5 en 13-14). Verzoeker maakte hierbij gewag van de problemen die zijn vader destijds als commandant in Baghlan zou hebben gekend met de taliban. Vooraleer zich te kunnen uitspreken over de elementen uit zijn asielrelaas, dient de nationaliteit van verzoeker met de nodige zekerheid vast te staan om te kunnen inschatten ten aanzien van welk land dit relaas dient te worden beoordeeld.

2.5.15. Door aan haar verzoekschrift (Verzoekschrift, bijlage 3) tweemaal dezelfde faxbevestiging toe te voegen, toont de raadsvrouw van verzoeker niet aan dat zij geen kopie van het dossier zou hebben verkregen. Bovendien dient verzoeker ter remediëring van deze problemen de hiertoe geëigende rechtsmiddelen uit de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur te hanteren.

2.5.16. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"§ 1.
De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.
§ 2.
Ernstige schade bestaat uit:
a) doodstraf of executie; of,
b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

In zijn middel verwijst verzoeker met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire bescherming naar de veiligheidssituatie in Pakistan en in Afghanistan, waarbij hij uitgebreid landeninformatie aanhaalt over de verslechterde veiligheidssituatie in Afghanistan sedert 2015.

De Raad merkt evenwel op dat verzoeker onmogelijk in aanmerking kan komen voor internationale bescherming wanneer er geen duidelijkheid bestaat over zijn huidige nationaliteit(en) of eventuele staatloosheid. Aangezien de Afghaanse nationaliteit van verzoeker op grond van de neergelegde stukken en zijn weinig verhelderende verklaringen onmogelijk bewezen kan worden geacht en hij niet het bewijs levert dat hij over een andere nationaliteit of nationaliteiten beschikt, kan zijn behoefte aan bescherming niet worden ingeschat.

2.5.17. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48/2 tot en met 48/5 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden. Er is geen sprake van een schending van de materiële motiveringsplicht, noch van het redelijkheids- en/of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

Samen met de commissaris-generaal in zijn beslissing vestigt de Raad de aandacht van de thans bevoegde minister op het feit dat verzoekers Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk werd bevonden waardoor het niet aangewezen is dat verzoeker naar dat land zou worden teruggeleid.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juli tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERKIMPEN	F. TAMBORIJN